### پژوهشهای جغرافیایی- شمارهٔ ۶۹، پائیز ۱۳۸۳ صص ۱۲۳–۱٤۹

### چارچوب برنامهریزی روش گرا-ارتقاء سکونتگاههایغیررسمی شهری (مورد: مطالعهٔ بندرعبّاس)

د کتر فرانک سیفالدّینی- استادیار دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران پذیرش مقاله: ۸۲/۷/۲۸

#### چکیده

سکونتگاههای غیررسمی، پناهگاههایی برای درصد بالایی از جمعیّت در شهرهای کشورهای در حال توسعه هستند. بر آورد شده است که بین ۳۰ تا ۷۰ درصد از جمعیّت در سکونتگاههای غیر قانونی یا بدون برنامه ریزی زندگی می کنند. ره یافتهای مختلفی به وسیلهٔ کشورهای مختلف در مراحل مختلف مورد استفاده قرار گرفتهاند. تجارب جهانی نشان داده که ارتقاء سکونتگاههای موجود به عنوان یکی از جدیدترین و مناسبترین استراتژیها میباشد؛ امّا سؤالی که مطرح می شود آن است که کارآمدترین رهیافتها برای دستیابی به این استراتژی و یا به عبارت دیگر این هدف کلی چه می باشد؟

مقاله ارائه دهندهٔ نتایج مطالعهٔ امکانسنجی برنامهٔ ارتقاء سکونتگاههای غیررسمی با دیدگاه شهرنگر است. پروژه به وسیلهٔ بانک جهانی در سال ۱۳۸۱ برای شهر بندر عبّاس تأمین بودجه شد؛ جائی که معضل سکونتگاههای غیررسمی بسیار گسترده و شدید است.

نتایج تحقیق تأیید کنندهٔ عقیدهٔ جمان ابسوت (۲۰۰۲) در ایسن مسورد اسست کمه نیساز بمه یسک ره یافست روش گرا بسرای دستیابی بمه استراتژی ارتقاء سکونتگاه همای غیسر رسمی وجسود دارد و راههای دستیابی به استراتژی با توجّه به شرایط مختلف شهر مورد مطالعه متفاوت است.

تحقیق، یک رهیافت روش گرا را مورد استفاده قرار داد تا امکان استفاده از استراتژی ارتقاء مورد ارزشیابی قرار گیرد. همچنین چارچوب برنامهریزی کوتاه مدّت و بلند مدّت در همهٔ ابعاد (فیزیکی، اجتماعی، اقتصادی و محیطی) به عنوان پایهای برای دستیابی به این استراتژی طرّاحی شد. دو استراتژی اساسی: یکی استراتژی توسعهٔ یکیارچهٔ شهر و دیگری ییشگیری فعّال

<sup>1-</sup> Integrated Urbam Development Strategy

<sup>2-</sup> Active Prevention

انتخاب و رهیافتهای اساسی برای دستیابی به این دو هدف تعیین گردیدند. هدف اصلی همانگونه که بانک جهانی تأکید دارد، کاهش فقر میباشد.

واژگان کلیدی: برنامهریزی روش گرا، فقرشهری، سکونتگاههای غیررسمی، مدیریّتشهری.

#### مقارمه

بیش از سیصد میلیون نفر از افراد فقیر شهرنشین، در سکونتگاههای غیر رسمی زندگی می کنند؛ جائی که با تهدیدهای متعدد سلامتی و امنیتی روبرو هستند (بانک جهانی ۲۰۰۱). بیش از دویست میلیون نفر در آسیا، بیش از پنجاه میلیون نفر در کشورهای امریکای لاتین و بیش از شصت میلیون نفر در نواحی کم برخوردار شهرهای آفریقایی زندگی می کنند؛ در حالی که این ارقام به سرعت در حال رشد است. تجارب جهانی، ارتقاء سکونتگاههای موجود در واحدهای مسکونی غیر رسمی را به عنوان یکی از مناسب ترین استراتژی ها شناخته است؛ امّا این واژه بسیار گسترده بوده و ابعاد مختلفی را در بر می گیرد. همان گونه که جان ابوت می نویسد. سؤالی که مطرح می شود آن است که کار آمدترین راه برای دستیابی به این استراتژی چیست؟ هدف اصلی همان گونه که بانک جهانی تأکید دارد، از بین بردن فقر می باشد (بانک جهانی تأکید دارد، از بین بردن فقر می باشد

مقالهٔ حاضر نتایج یک مطالعهٔ امکان سنجی از بکار گیری استراتژی ارتقاء سکونتگاههای غیر رسمی با دیدگاه شهر نتایج یک مطالعهٔ امکان سنجی از بکار گیری استراتژی در سال ۱۳۸۱ برای شهر بندر عبّاس با دیدگاه شهرنگر را ارائه می دهد. این تحقیق به وسیلهٔ بانک جهانی در سال ۱۳۸۱ برای شهر بندر عبّاس تأمین بودجه شد. در تلاش برای مواجه شدن با مشکلات فوری ناشی از شهرنشینی سریع، دولت ایران در حال تجدید نظر در استراتژی توسعهٔ شهری و در حال تهیّهٔ یک برنامهٔ آزمایشی در رابطه با واحدهای مسکونی کم درآمد با همکاری بانک جهانی می باشد.

اهداف خاص مطالعه اوّل تهیّهٔ یک پایهٔ معلوماتی مشترک برای پروژههای آینده در رابطه با واحدهای مسکونی غیر رسمی و بدون برنامه ریزی در ایران می باشد. سازماندهی اطّلاعات موجود، مرور ادبیّات جهانی موجود و ادبیّات ایران، تعیین به روزترین و مناسب ترین شاخصهای اندازه گیری کنندهٔ فقرشهری و شاخصهای تعیین کنندهٔ شرایط اجتماعی برای رسیدن به این هدف انجام شد.

هدف خاص دوم این بود که بعد از شناخت ابعاد و دامنهٔ فقر در شهر، مکانهایی به عنوان مکانهای مورد نظر برای برنامهریزی انتخاب شوند. برای رسیدن به این هدف از دو پیمایش و مصاحبه استفاده شد. هدف خاص سوم تعریف استراتژیهایی برای ارتقاء و از بین بردن فقر، توانمند سازی، برخوردار کردن

104

محلّات کم برخوردار با دیدگاه شهرنگر بود. ارتقاء و ابعاد مختلف فیزیکی، مدیریّتی، قانونی، اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی، محیطی مورد توجّه قرار گرفت. نتایج تحقیق حمایت کنندهٔ عقیدهٔ جان ابوت است که طبق آن تعیین استراتژی برای ارتقاء سکونتگاههای غیر رسمی نیاز به یک رهیافت روشگرا و یک چارچوب برنامهریزی دارد که اساسی را برای چنین رهیافتی تشکیل میدهد. همان گونه که جان ابوت مینویسد (۲۰۰۲): نیاز به برنامهریزی برای توسعهٔ پایدار دراز مدّت سکونتگاههای غیر رسمی وجود دارد. مقاله ارائه دهندهٔ نتایج یک رهیافت روش گرا برای برنامهریزی سکونتگاههای غیر رسمی است.

### ادبيّات موجود

استراتژی های پیشنهادی طی دهههای مختلف می توانند بر روی طیفی قرار داده شوند که در یک انتهای طیف، جنبشهای مدرنیستها در معماری و برنامهریزی در نیمهٔ اوّل قرن بیستم است که از تخریب و توسعهٔ مجدّد حمایت می کنند ( لو کوربوزیه ۱۹۲۹و کالکوهان ۱۹۸۹).

بسیاری از کشورهای در حال توسعه در بکار گرفتن برنامههای پاکسازی واحدهای مسکونی غیر رسمی پیشقدم شدند. هر چند در هر دو گروه کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه این برنامهها منجر به کاهش تعداد کل واحدهای مسکونی موجود شد (آبرانر ۱۹۶۴). مشکل دوم این بود که ساکنین این واحدها از فوائد استراتژی توسعهٔ مجدد به دلیل قیمت بالا بهرهمند نمی شدند (موکی ژا ۲۰۰۱) و بنابراین پاکسازی واحدها و استراتژی های بازسازی شهری در دهههای ۸۰ و ۱۹۷۰کمتر غالب بود. در دههٔ ۱۹۷۰ بانک جهانی تأکید بر دو رهیافت داشت: فراهم آوردن زمین و خدمات و ارتقاء واحدهای مسکونی موجود (هاورژایر ۱۹۹۹) مؤسسات بینالمللی ای که به وسیلهٔ بانک جهانی هدایت می شدند. این استراتژی جدید را از طریق برنامههای ارتقاء واحدهای مسکونی غیر رسمی موجود (رواج می دادند. جان ترنر ابراز نمود که ساکنین این گونه واحدها فرصتهایی برای پیشرفت دادن و مستحکم کردن واحدهای مسکونی موجود را ترجیح می دهند ( ترنر واجهای مسکونی موجود را ترجیح می دهند ( ترنر واجهای مسکونی موجود که آن را ترجیح می دهند ( ترنر واجهار ۱۹۷۲) . مروری بر ادبیّات موجود نشان می دهد که یک برنامهٔ جامع ارتقاء که از خارج از محل طراحی می گردد، می تواند به وسیلهٔ دولت اعمال شود که آن را

<sup>1-</sup> Slum Upgrading Program= SUP

«برنامههای مداخلهای حمایتی دولت» مینامند که در مقابل «برنامههای حمایتی جامعه» قرار می گیرد. جان ابوت (۲۰۰۲) مینویسد که هر دو برنامه را می توان در قالب رهیافت روش گرا بکار گرفت. برنامهریزی و اجراء می تواند به وسیلهٔ دولت یا مردم یا هر دو انجام شود (حمدی و گوترت ۱۹۹۶). جامعه می تواند تعیین کنندهٔ نیازها باشد و دولت می تواند نقش برنامه ریزی و اجراء را داشته باشد. همان گونه که جان ابوت (۲۰۰۲) می نویسد و نتایج این تحقیق نیز نشان می دهد، چار چوب همکاری مردم و دولت بهترین رهیافت است که به عنوان بخشی از چار چوب برنامه ریزی روش گرا بکار گرفته می شود.

### ناحية مورد مطالعه

بندر عبّاس شهری با قدمت چهارصد ساله، با جمعیّتی حدود سیصد هزار نفر در طول ساحل خلیج فارس قرار گرفته است. الگوی خطّی رشد شهر مشکلاتی را جهت خدمات رسانی شهری ایجاد کرده است. مشکلات سیستم فاضلاب، سیستم جمع آوری آبهای سطحی، جمع آوری زباله و تأمین تسهیلات شهری وجود دارد. تبّههای شنی و بستر رودخانههای فیصلی، بخش عمدهٔ ناحیهٔ شمالغرب و غرب را می پوشاند. این بخش توپوگرافی مناسبی ندارد و به وسیلهٔ حاشیه نشین ها اشغال شده است. جدایی فیزیکی گروههای اجتماعی مختلف در شهر قابل مشاهده است.

خصوصّیات اقتصادی-اجتماعی بندر عبّاس در سه دههٔ اخیر را می توان به صورت زیر خلاصه کرد:

- ۱- غلبهٔ سرمایه گذاری های دولتی در بخش فعّالیّت های کلان از قبیل بندر، صنعت، دفاع و عدم ارتباط آن با شهر سبب خارج شدن عواید حاصل از فعّالیّت ها از شهر می شود؛
- ۲- فعّالیّت های چند بخشی یکپارچه از قبیل فعّالیّت های تجاری، دفاع، پتروشیمی، نفت و فعّالیّت های مربوط به بندر که عواید آن در شهر صرف نمی شود؛
- ۳- ترکیب نامتوازن و دوگانهٔ حرفهای که از دو گروه: الف) متخصّص، حرفهای و غیر محلّی و ب) مهاجرین روستایی، محلّی غیر حرفهای و غیر متخصّص تشکیل می شود. فرار مداوم منابع اقتصادی اجتماعی از شهر وجود دارد و تمرکز مکانی فقر در شهر رخ می دهد. بنابراین بندرعبّاس به عنوان یک مکان حاشیه ای عملکرد دارد. با نابودی بنادر خوزستان در جنگ، بندر عبّاس دروازهٔ ورودی و

<sup>1-</sup> Government- initiated Support- based Interventions.

<sup>2-</sup> Support- based interventions

خروجی مرز جنوبی بوده است. بخش اعظم جمعیّت شاغل، در بخش مشاغل خدماتی سطح پایین کار می کنند. نبود پتانسیل های تولید، آب و هوا، عملکرد حاشیهای شهر در اقتصاد کلان، عدم وجود متخصّص کافی، سرمایهٔ مالی و فیزیکی دلایل فقرشهری و به طور کلّی استان می باشند. عدم توزیع متعادل در آمدها از دلایل دیگر است. شاخص عدم توزیع در آمد (۱۲/۳۸) بالاتر از متوسّط برای ایران (۱۳/۳۸) است. در سال ۲۰۰۰ نرخ بیکاری (۱۹/۷۲) بالاتر از متوسّط (۱۴/۲) برای کشور بود. نرخ بالای بیکاری، سطح بالای وابستگی، رشد بالای جمعیّت، سطح پایین سواد، سطح پایین مشارکت زنان در کار و تمایل به اشتغال در بخش غیر رسمی، برخی از ویژگی های اقتصادی اجتماعی بندر عبّاس می باشند که همگی می توانند دلیلی برای گسترش مسکن غیر رسمی باشند. هزینهٔ بالای ساخت و خشکسالی که طیّ چند سال گذشته در نواحی روستایی حاکم گشته، دلایل دیگر برای گسترش مسکن غیر رسمی می باشند. نزدیک به یک سوّم جمعیّت در واحدهای مسکونی غیر رسمی زندگی می کنند و نزدیک به ۲۶ درصد از جمعیّت این استان در بندر عبّاس زندگی می کنند.

### روش تحقيق

استفاده از اطلّاعات موجود، پیمایشها، مشاهدات و مصاحبهها با مسئولین سازمانهای ذیربط تعداد، ده محلّه را به عنوان فقیر ترین محلّات شهر معرفی کرد. پرسشنامهای جهت اندازه گیری ویژگیهای اقتصادی-اجتماعی و محیطی بین نمونهای از سرپرستان خانوارها توزیع گردید. نمونه گیری تصادفی متناسب برای انتخاب پاسخگویان مورد استفاده قرار گرفت. پرسشنامهٔ دوّم، بینش عمیت تری در مورد جنبههای اجتماعی زندگی در این محلّات فراهم آورد. مرور بر ادبیّات موجود به تعیین به روز ترین و مربوط ترین شاخصهای اندازه گیری کنندهٔ شرایط اجتماعی کمک کرد. ۲۲ شاخص فقر و ۲۲ شاخصها شاخصها اندازه گیری کنندهٔ شرایط اجتماعی انتخاب و مورد تأیید بانک جهانی قرار گرفت. این شاخصها برای رتبهبندی ده محلّهٔ مورد مطالعه استفاده شد. هدف انتخاب، محروم ترین محلّه به عنوان محلّهٔ آزمایشی و تعیین اولویّت برای سرویس رسانی و سایر فعّالیّتهای مربوط بود. سومین پرسشنامه بین مسئولین رده بالای سازمانهای ذیربط توزیع شد که عقیدهٔ آنها در مورد مسکن غیر رسمی در بندر عبّاس مسئولین رده بالای سازمانهای ذیربط توزیع شد که عقیدهٔ آنها در مورد مسکن غیر رسمی در بندر عبّاس و پیشنهادات آنها برای حلّ معضل مسکن غیر رسمی اخذ گردید.

<sup>1-</sup> Random Proportional Sampling

<sup>2-</sup> Pilot

در هر محلّه گروههای بحث برای دست آوردن بینش بهتر از شرایط مشکلات و اولویّتها تشکیل شد. این نمایندگان برای کمک شد. همچنین در درمانگاه مرکزی، گروهی از نمایندگان هر محلّه تشکیل شد. این نمایندگان برای کمک به ساکنین هر محلّه آموزشهای اولیهٔ پزشکی را دریافت کرده و رابطی بین ساکنین هر محلّه با سازمانهای خیریّه و سایر سازمانها و واحدهای پزشکی میباشند. نمایندگان، اطلّاعات بسیار مفیدی را در مورد هر محلّه و نقطه نظرات ساکنین آن فراهم آوردند.

برای ایجاد توافق بین مسئولین سازمانها در نهادهای مربوطه، گروه تحقیق به «کمیتهٔ توانمندسازی استان» پیوست. نتایج تحقیق با حضور اعضای محترم کمیته و نمایندگان بانک جهانی ارائه می گردید؛ هدف این عمل بدست آوردن باز خورد و ایجاد توافق عقیده و حمایت مسئولین بود.

اطلّاعات جمع آوری شده برای رتبهبندی محلّهها مورد استفاده قرار گرفتند. اولویّتبندی نیازها برای هر محلّه صورت برداری شد.

تجزیه و تحلیل اطلاعات منجر به تعریف اهداف کلّی، اهداف خاص و استراتژیها شد. بکار گرفتن استراتژی با توجّه به استراتژی استراتژی با توجّه به شرایط خرد و خاص شهر بندر عبّاس و شرایط کلان کشور تعیین گردید.

تماس و برگزاری جلسات با کمیتهٔ مرکزی توانمندسازی شهر، جلب نظر، حمایت و توافق را ایجاد کرد. ریاست محترم سازمان مسکن و شهرسازی اعلام کرد که این سازمان زمین آماده سازی شده را برای جابجایی ساکنین نواحی ریسک پذیر فراهم خواهد آورد.

### نتايج

اطلّاعات در دو سطح مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت: اطلّاعات برای کلّیهٔ محلّات و اطلّاعات برای هر یک از ده محلّه و پرسشنامه ها به وسیلهٔ سرپرستان خانوارها تکمیل گردیده بود. اکثر ساکنین جوان ۴۵-۴۵ سال سن داشته و مهاجرین نواحی روستایی بوده اند. گسترش واحدهای مسکونی غیر رسمی نتیجهٔ دو پدیدهٔ اصلی است: ۱) انقلاب اسلامی ، زمانی که مالکیّت زمین در بخشهای حاشیهای شهر به دلیل شرایط خاص انقلاب اسلامی کاسته شده بود و ۲) خشکسالی چند سالهٔ اخیر. اکثر مهاجرین (بیش از ۴۰ درصد) از روستاهای استان هرمزگان بوده اند. بیکاری و نداشتن شغل مناسب دو دلیل اصلی مهاجرت و اکثراً قبل از مهاجرت، بدون زمین بوده اند.

هم اکنون اغلب کارکنان مستقل و شاغل در بخش خصوصی (فغالیّتهای مربوط به بندر یا در سطوح پایین مشاغل خدماتی دولتی) هستند. بیش از هفتاد درصد شاغل، ولی دستمزد پایین دارند. خانوارهای بزرگ دارای پنج تا هشت فرزند میباشند. شرایط فیزیکی خانهها چندان بد نیست و نزدیک به ۹۹ درصد دارای برق و ۹۷ درصد پاسخگویان در مساکن خود دارای آب لوله کشی میباشند. ۴۵ درصد دارای تلفن و ۹۲ درصد دارای کولر هستند که به دلیل شرایط آب و هوایی گرم بندر عبّاس است. مساحت هر واحد مسکونی نسبتاً زیاد (۵۶ درصد بین ۳۰۰–۷۵ متر مربع) است. بیش از ۷۸ درصد خانه ها بین دو تا چهار اتاق دارد و نزدیک به ۸۵ درصد از واحدهای مسکونی تک خانواری میباشند. مشکلات بین دو تا چهار اتاق دارد و بزدیک به ۸۵ درصد از واحدهای مسکونی تک خانواری میباشند. مشکلات جمع آوری زباله است.

در مرحلهٔ دوّم، تجزیه و تحلیل به طور جداگانه برای هر محله صورت گرفت. محلهٔ دو هزار به عنوان فقیر ترین محلّه تعیین گردید که دارای بدترین شرایط بود. اکثر مهاجرین روستایی و بدون شغل در مبدأ می باشند و بیش از ۹۸ درصد با خانوادهٔ خود مهاجرت کردهاند. نزدیک به ۹۵ درصد دارای در آمد پایین هستند و حدود ۸۵ درصد از ساکنین، بالاترین شکاف فقر را در مقایسه با خط فقر دارند. تنها ۳۵ درصد از ساکنین برای مالکیّت خود دارای قرار داد رسمی می باشند. محلّه فاقد سیستم فاضلاب است و فاضلاب در کوچهها جاری می باشد. این محلّه تنها محلّهای است که ۸۵ درصد از ساکنین آن در واحدهای مسکونی سه خانواری زندگی می کنند.

سومین مرحلهٔ رتبهبندی محلّهها با توجّه به سطح فقر و شرایط اجتماعی در نظر گرفته شد. این محلّات بالاترین درصد خانوارهای زیر خط فقر را دارد. استفاده از ۲۱ شاخص فقر برای اندازه گیری سطح فقر نشان داد که محلّهٔ دو هزار فقیرترین محلّه و خواجه عطا ثروتمندترین در بین ده محلّه میباشد (جدول شمارهٔ ۱). اندازه گیری شرایط اجتماعی با بکارگیری ۲۲ شاخص، نتایج مشابهی را نشان داد. فقیرترین محلّه بدترین شرایط اجتماعی را داشت. فعّالیّتهای غیر قانونی مربوط به بندر، عدم امنیّت رفت و آمد در شب، مبادلهٔ مواد مخدر، رفتار خشونت آمیز نسبت به زنان، خودکشی و خود سوزی از جمله مشکلات ذکر شده بودند (جدول شمارهٔ ۲).

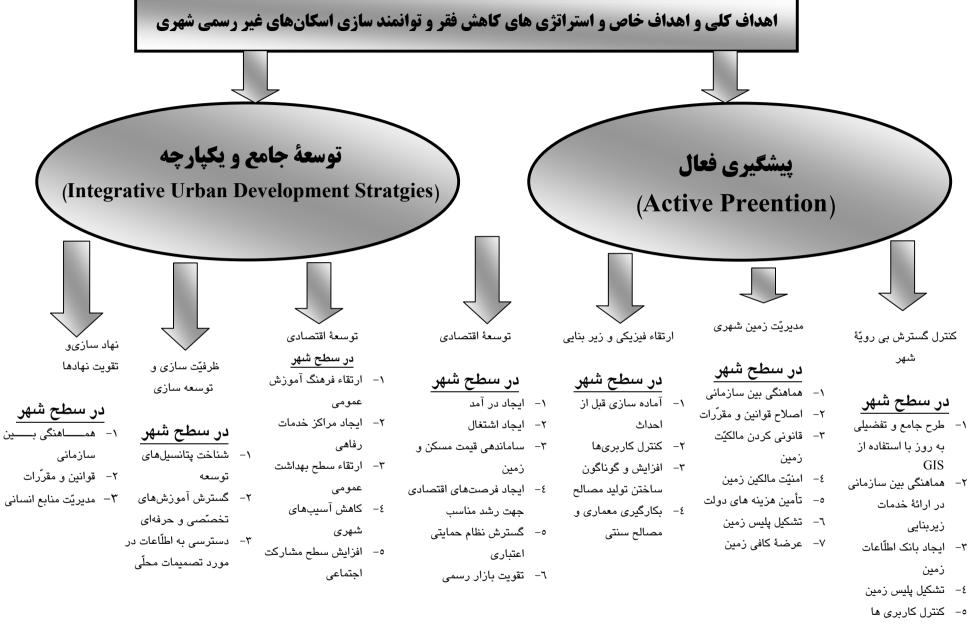
جدول ۱- فقیرترین و مرفّه ترین محلّهٔ ده محلّهٔ مورد نظر اندازه گیری شده با ۲۲ شاخص فقر

توضيح	مرفّه ترين (خواجه	فقير ترين	شاخصهای فقر	
	عطا)٪	(دوهزار)٪		
	V٣/۶	ΛΛ/ <del></del>	۴۰۰/۰۰۰ ریال زیر خطّ فقر	١
	٩	۱۷/۸	درصد زنان سرپرست خانوار	۲
	۸۰	۶۱	درصد شاغل	٣
شاخص ثبات شغلى	۳۸/۵	79	طول مدّت استخدام (۳۰-۲۰) سال	۴
	۸۹/۵	1	مالكيّت مسكن (قانوني يا غير قانوني)	۵
همبستگی مثبت بین شغل	me.	۲۵/۸	نوع شغل (مستقل)	۶
مستقل ودر آمد بالاتر				
ثبات در آمد	۵۸	74	نوع حقوق (دائم)	٧
شغل های دولتی و	٣٣	41/0	نوع شغل (دولتي)	٨
پرداخت حقوق كمتر				
	۴۰	۳۵/۵	نوع مالکیّت (اشغالی)	٩
			تسهيلات عمومي	١٠
	٩٨	٩٧	الف: آب	
	1	1	ب: الكتر يسيته	
	۵۹	<b>4</b> 9/9	ج: تلفن	
	44	<b>74</b> /V	نوع قرار داد مالکیّت (قرارداد رسمی)	11
	**	۴۰	دلیل اصلی برای مهاجرت (نداشتن شغل)	١٢
	**	۴۰	دلیل اصلی برای مهاجرت (نداشتن شغل)	۱۳
			تعداد خانوار ها در یک واحد مسکونی	
	98	٣	تک خانواری	14
	٣	۸۳	سه خانواري	
	1	٩٢	عدم وجود سیستم فاضلاب در خانه ها	۱۵
	<b>۶</b> ٠/٨	١	مصالح مورد استفاده (آجر و آهن)	18
	1	97	درصد واحدهای مسکونی تک خانواری در هر قطعه زمین	۱۷
	<b>TT</b> /A	۵/۳	ارجاع به پلیس در زمان اختلاف	١٨
	46	•	منابع قرض گرفتن (بانک)	19
	اكثراً (۳۰-۲۰)	اكثراً (۳۰–۲۰)	طول مدّت اقامت در محلّه	۲٠
	سال	سال		
	۸۵	94	متوسّط اندازهٔ خانوار (۳٪)	۲۱
			کالاهای خانگی	
	99	٩۵	يخچال ﴿	
	١	٩٢	◄ كولر	
	٩.	٧٢	◄ گاز	
	٩.	99	◄ تلويزيون	77
	91	٣٨	≻ راديو	
	14	۵	◄ ماشين	
	70	١	∢ موتورسيكلت	

جدول ۲- تجزیه و تحلیل اجتماعی محلّات، بهترین و بدترین شرایط

خواجه عطا٪	دو هزار ٪		
۸۳	۵۲	رضایت زندگی در محلّه	١
٣۵	۵۸	تمایل ساخت و ساز شبانه	۲
۸۳	٣٠	رضایت با امنیّت عمومی	٣
۶۰	40	امنیّت رفت و آمد شبانه	۴
۸۰	۲۸	تمایل به پیروی از قوانین و مقررًات	۵
٧٩	٨۴	اعتراف به وجود طلاق و جدایی زیاد	۶
90	٧٠	مزاحمت های خیابانی	٧
kk	۶۸	اعتراف به رایج بودن دزدی	٨
44	90	اعتراف به رایج بودن قاچاق موادّ مخدّر	٩
١٨	٧٠	اعتراف به وجود اختلاف و دعوا در محلّه	1.
79	٧٢	اعتراف به وجود رفتار خشن بر علیه زنان	11
۵۵	10	تمایل به همکاری با مسئولین دولتی	۱۲
٧٢	۴۳	اعتماد به سازمان بهزیستی	۱۳
۸۵	40	اعتماد به سازمان آب و برق	14
90	٩	اعتماد به شهر داری	۱۵
۵۷	10	تمایل به همکاری با همسایگان برای حلً مشکلات محلّه	16
۵۲	۱۸	مشاركت عمومي	۱۷
90	77	تمایل به همکاری در فعّالیّت های خودیاری	١٨
<i>M</i>	40	تعصّب مثبت نسبت به محلّه	19
۵۵	**	مشارکت در فعّالیّت های اجتماعی	۲٠
۸۵	14	همکاری با انجمن ها	۲۱

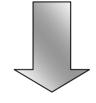
مصاحبه با مسئولین شهرداری ، سازمان آب، برق و مسکن این حقیقت را ثابت کرد که هیچ گونه هماهنگی بین سازمانی صورت نمی گیرد. پرسنل شهرداری شکایت داشتند که ساکنین زمینهای اشغالی قبل از دریافت اجازه از شهرداری و سازمان مسکن و شهرسازی آب برای زمینها دریافت می کنند. عدم هماهنگی، عدم وجود توافق نظر، مغایرت مقررات و قوانین در بین سازمانهای ذیربط از دیگر مشکلات بوده است. زمین، قبل از آماده سازی برای ساخت اشغال می گردد. واحدهای مسکونی بدون هیچ گونه طرحی برای ایجاد دسترسی ساخته می شوند.عدم وجود شبکههای دسترسی مشکلات دیگری از قبیل عدم



# اهداف کلّی و اهداف خاص و استراتژی های کاهش فقر و توانمند سازی اسکانهای غیر رسمی شهری

# هدف: ارتقاء وضعیّت زندگی و کاهش فقر

# توسعهٔ جامع و یکپارچه (Integrative Urban Development Stratgies)



نهاد سازی و تقویت نهادها

### در سطح محلات

3- ایجاد نهادهای محلّهای، تخصصی و غیر تخصصی
 ٥- مرتبط ساختن

نهادهـای محلّـی بـا سازمانهای رسمی



# در سطح محلّات

3- قانونمند ساختن مالكيتزمين

٥- آموزشهای حرفه ای و فرهنگی

٦- توسعهٔ نظم مشارکت مردمی

۷- آموزشهای پیشگیری

۸– دسترسی به خدمات



### در سطح محلّات ۱- برقراری امنیّت

٧– كنترل قاچاق

۸- ارتقاء سطح فرهنگی - اجتماعی شامل:

- آموزش عمومی زنان و جوانان

- تشویق جوانان به ادامهٔ تحصیل

- تسهیل روابط اجتماعی در سطوح مختلف

٩- برنامه ريزى اوقات فراغت جوانان

١٠- ايجاد مراكز تجمّع محلّه

۱۱- استفاده از نیروی بسیج محلّی



توسعة اقتصادى

# در سطح محلّات

۷- از بین بردن فقر عمومی شامل:

- افزایش سطح در آمد و اشتغال

- افزایش دسترسی به

فرصتهای شغلی

- افزایش مهارتهای حرفه ای

ارتقاء مشارکت زنان

دادن وام مسكن و اشتغال با بهرهٔ كمتر



ارتقاء فیزیکی و زیر بنایی در سطح محلّات

٦- ارتقاء وضعیّت کالبدی شامل:

فاضلاب

- جمع آوري زباله

· آسفالت و شن ریزی

سیستم روشنایی عمومی
 جمع آوری آبهای سطحی

- تجهیز مراکز آموزشی و ورزشی

- جابجایی ساکنین مناطق با ریسک بالا

- افزایش دسترسی

طراحی فیزیکی محلّات

۷- ترویج اقدامات ارتقاء فیزیکی واحدهای

مسکونی از طریق فعّالیّتهای خودیاری

۸- بکارگیری مکانیزم های کاهش فساد

ادارى

امکان ورود خدمات اورژانس به محلّه، عدم امکان فراهم کردن سیستم جمع آوری زباله، سیستم فاضلاب، روشنایی عمومی، زهکشی آبهای سطحی را بوجود می آورد. بسیاری از مشکلات اجتماعی محلّه نیز به دلیل عدم وجود سیستم دسترسی ایجاد می شود. بنابراین سهولت بخشی جهت دسترسی اولویّت اصلی شناخته شد.

نتایج مطالعه برای تعریف دو استراتژی اصلی مورد استفاده قرار گرفت و ابعاد و رهیافتهای دستیابی به آنها در دو سطح تعیین گردید (سطح شهر و سطح ده محلّهٔ مورد مطالعه) (نمودارهای شمارهٔ ۱و۲).

ایسن توافیق بدست آمد که مشکلات محلّات و فقر شهری تنها در بکارگیری استراتژی توسعهٔ یکپارچهٔ شهری قابل حلّ است. ده محلّهٔ فقیر، بخشی از سیستم شهر میباشند. نکتهٔ دوّم ایسن است که بسیاری از مشکلات بسیار ریشهای و مربوط به مقرّرات و قوانین و سیاستها در سطح کلان است که تنها در صورت بوجود آوردن اصلاحاتی در سطح کلان قابل حلّ میباشد.

### خلاصه و نتیجه گیری

آنچه در بندرعبّاس اتفّاق افتاده، نتیجهٔ دو حملهٔ اصلی جمعیّت به دلیل: ۱) انقلاب اسلامی و نبود کنترل در مقطع وقوع و ۲) خشکسالی شدید طیّ چند سال گذشته است. بیکاری و فقر در نواحی روستایی دو دلیل اصلی برای مهاجرت روستائیان به بندر عبّاس بوده است. نزدیک به یک سوم از واحدهای مسکونی، غیر رسمی هستند. گسترش وسیع، شرایط سیاسی، محدودیّت بودجه و کیفیّت واحدهای مسکونی منجر به انتخاب استراتژی ارتقاء وضعیت موجود به عنوان مناسب ترین استراتژی شد. با توجّه به هدف اصلی بانک جهانی که از بین بردن فقر شهری تعریف شد؛ رهیافتها برای دستیابی به آن تعیین گردید. یک نتیجهٔ تحقیق تهیّهٔ یک چارچوب برنامه ریزی بلندمد و کوتاه مدت در سطح (شهر و محلّات مورد مطالعه) بود. رهیافت برنامه ریزی روش گرا به عنوان پایه و اساس برنامه ریزی بکار گرفته شد. چارچوب برنامه ریزی بر اساس دو هدف کلّی میباشد. آنچه بانک جهانی آن را برنامه ریزی پروژهای هدف گرا مینامد: ۱) استراتژی توسعهٔ شهری یکپارچه و ۲) پیشگیری فعّال. چارچوب مشارکت «مردم دولت» آنتخاب و اعمال شد. جامعه، مشکلات و اولویّتها را برای نیازها تعیین کرد. دولت و بانک

<sup>1-</sup> Goal- Oriented Project Planning= GOPP

<sup>2-</sup> Community Government Partnership

جهانی نقش هدایت، برنامه ریزی و اجراء را به عهده دارند. استفاده از سیستم اطلّاعات جغرافیایی برای تهیّهٔ نقشهٔ به روز شهر، تشکیل بانک اطلّاعاتی مالکیّت زمین، هماهنگی بین سازمانی،اصلاح قوانین و مقررّات مغایربا اعمال حیاتی و پایه ای برای ایجاد توسعهٔ پایدار میباشند. شبکهٔ شهری باید قادر به حمایت از برنامهٔ ارتقاء باشد. یکپارچگی شهر غیر رسمی در قالب شهر رسمی یکی از اصول میباشد (یو.ان.سی.اچ.اس۱۹۹۶). برخی از رهیافتهای ذکر شده نیاز به اصلاحات کلان دارد.

در سطح خرد محلّات، دسترسی، بهبود وضعیّت خیابانها، پیادهروها، سیستم فاضلاب و زهکش، سیستم جمع آوری زباله، روشنایی عمومی، امکانات مدارس به عنوان اولویّتها تعیین شدند. عدم وجود امکانات زیر بنایی با کیفیّت و امنیّت هر دو عامل، شاخصها و دلایل فقر و پایهٔ لازم برای توسعهٔ شهری میباشند.

شواهد زیادی وجود دارد که سیاستهای فعّالی برای تأمین و توزیع عناصر اساسی ساخت و ساز (زمین، مصالح، امکانات زیربنایی) نقش حیاتی دارد (یو.ان۱۹۷۶، ص ۶۱) تنظیم مالکیّت زمین، پلیس مالکیّت زمین، اصلاح قوانین متضاد، اعمال اساسی مورد نیاز میباشند.

ابعاد مختلف توسعهٔ شهری و رهیافتها جهت دستیابی به آنها تعریف شدند. همان گونه که جان ابوت توصیه می کند، باید همهٔ عناصر تزلزل پذیری در فرآیند ارتقاء وضعیّت موجود یکپارچه شوند. همچنین چارچوب برنامه ریزی چنان که موسر (۱۹۹۵) توصیه می کند، باید براساس «رهیافت تقاضا گرا» <sup>۲</sup> و سیاستهای بین بخشی باشد. نظر جان ابوت نسبت به این که نیازهای مردم تا حد زیادی به ویژگیهای یک مکان خاص بستگی دارد، در این تحقیق تجربه شد. نواحی مختلف ممکن است نیازها و اولویّتهای خاص داشته باشند و بنابراین هیچ نسخهٔ از قبل نوشته شدهای قابل تجویز نیست و ممکن است نیاز به رهیافتهای مختلف وجود داشته باشد.

<sup>1-</sup> GIS

<sup>2-</sup> Demand Oriented Approach

### منابع و مآخذ:

- 1- Abbott , John.,2002.A Method-based Planning Framework for Informal Settlement Upgrading. Habitat International 26,317-333.
- 2- Abrams, C., 1964. Man's Struggle for shelter in an Urbanizing World. MIT Press, Cambridge, MA.
- 3- Colquhoun, A., 1989. Twentieth Century Concepts of Irregular Settlements: Current Questions in Asia and Latin America. AITEC.Paris.
- 4- Doebele , W.A., 1983.Concepts of Urban Land Tenure. In : 5- Dunkerley , HB. (Ed). Urban Land Policy : Issues and Opportunities , PP:63-107. Oxford University Press , New York.
- 6- Gilbert , A., 1990. The Costs and Benefits of Illegality and Irregularity in the supply of Land. In: Baross , P and Van Der 7- Linden , J. (Eds). Transformation of Land Supply systems in Third World Cities , Avebury , Brookfiled.
- 8 Hmdi , N , and Goethert , R., 1996 . Action Planning for Cities , a Guide to Community Practice. Chichester and New York : Wiley.
- 9- Huchzermeyer, M.1999. The Exploration of Appropriate Informal Settlement Intervention in South Africa: Contributions From a Comparison With Brazil, Ph.D.Thesis, University of Cape Town, South Africa, Unpublished.
- 10- Le Corbusier , 1929 . The City of Tomorrow and Its Planning . Rodker , J,London , Translated by Etchells,F.
- 11 Moser, 1995. Urban Social Policy and Poverty Reduction . Environment and Urbanization 7(1),159-171
- 12- Mukhija, Vinit.2001. Upgrading Housing Settlements in Developing Countries. Cities. 18(4), 213-222.
- 13- Murphy, Dennis, . 1993. The Urban Poor: Land and Housing. Bangkok: Asian Coalition Housing Rights.
- 14- N'Dow , Wally , 1996. Introuction . In UNCHS (United Nations Center for Human Settlements) (ed).
- 15- An Urbanizing World: Global Report on Human Settements, Oxford: Oxford University Press.
- 16- Razzas , OM.,1993. Examining Property Rights and Investment in Informal Settlements : The Case of Jordan. Land Economics . 69(4),341-355.

- 174
  - 17- Strassman, WP., 1984. The Timing of Urban Infrastructure and Housing Improvements by Owner Occupants. World Development 12(7), 743-753
  - 18- Turner, JFC.,1967. Barriers and channels for Housing Development in Modernizing Countries. Journal of the American Institute of Planners 33(3), 167-181.
  - 19- Turner, JFC and Fitcher, R., 1972 Freedom to Build: Dweller Control of the Housing Process. The Macmillan Company. New York.
  - 20- Turner , JFC , 1977. Housing by People : Toward Autonomy in Building Environments . Pantheon Books , New York.
  - 21- UN (United Nations) (Ed)., 1976. Report of Habitat:
  - United Nations Conference On Human Settlements , Preamble , Section D. New York , United Nations.
  - 22- UNCHS (Habitat).1996. Urban Poverty- The Recife Declaration. Habitat II, Recife International Meeting on Urban Poverty, Recife, Brazil, 17-21 March.
  - 23- Ward, p.1982. Self-help Housing-A Critique: Mansell Publishing, London
  - 24- World Bank- 1991. Urban Policy and Economic Development: An Agenda for the 1990s Washington, World Bank.
  - 25- World Bank, 1991-2001, What is Urban Upgrading, World Bank Group.
  - 26-World Bank . 2000. World Bank Development Report 2000, World Bank , Washington-

# Method- Oriented Plonning Framework- Upyrading Informat Settlements: Bandar Abbas Cas study

### Dr. Farank Seifoddini

Assistant Prof., Dept of Geography, University of Tehran

### Abstract

Informal Settlements are shelters for high precentage of population in Cities of developing countries. It is estimated that between 30 and 70 percent live in illegal or irregular settlements. Different approaches have been used by different countries at different stages. Settlement upgrading has been Known as one of the most recent and most appropriate strategies. The question consideed is what are the most effective ways to achieve this.

This paper presents the result of a feasibility study of a citywide upgrading and community enabling program. It was funded by World Bank in year 2002, for a port city in Iran, called Bandar Abass where the problem of infornal housing exist severly.

The resulf of this research confirmed John Abbot's opinion (2002) that there is a need for method-based approach where upgrading strateay is adapted and approaches to achieve this strategy and different for different conditions.

This research used a method-based approach to evaluate the feasibility of using the upgrading strategy. Also, a planning framework was designed as a basis for this strategy. The planning framework presents all approaches in all dimensions (physical, Socioeconomic and environment al health), choosing chosing two major strategies; (1) In tegrated urban Development and (2) Active prevention of Informal Housing sprawl. The major goal as world Bank emphasises was planning to reduce urban poverty.

**Keywords**: (1) Method, Based Planning (2) Urban Poverty (3) Informal Settlements